

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2009. április 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. november 17. napján kihirdetett KB.II.1/2007/93. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A II.r. vádlottat kötelezi, hogy 20.000 (húszezer) Ft-ot vagyonelkobzás címén fizessen meg.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I.r. és a II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. november 17. napján kihirdetett KB.II.1/2007/93. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében. Ezért őket külön-külön 1 évi börtönbüntetésre, 50.000.-Ft pénzmellékbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlott esetében 2 évi próbaidőre felfüggesztette, valamint rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Ellenben az I., a II. és a III.r. vádlottakkal szemben szolgálatban kötelességszegés vétsége, továbbá az III.r. vádlottal szemben jelentési kötelezettség megszegésének vétsége miatt folyamatban volt büntetőeljárást megszüntette. Az eljárás során lefoglalt 10.000.-Ft tekintetében vagyonelkobzást rendelt el, a CD lemez és bankbizonylat lefoglalását megszüntette és az iratokhoz csatolását rendelt el, továbbá az I. és II.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 121.900.-Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 5400.-Ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindhárom terhére, így az I. és II.r. vádlottak tekintetében súlyosítás, végrehajtásában elrendelt és súlyosabb tartalmú szabadságvesztés kiszabása, közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint további 10.000.-Ft vagyonelkobzás alkalmazása érdekében, míg a III.r. vádlott vonatkozásában a jelentési kötelezettség megszegésének vétsége miatt bűnösség

megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. Az I. és II.r. vádlott felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést, a III.r. vádlott az ítéletet tudomásul vette. Az I. és II.r. vádlottak védője felmentésért fellebbezett, míg a III.r. vádlott védője tudomásul vette az ítéletet.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.II.75/2006. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést az I. és II.r. vádlottak tekintetében tartotta fenn, míg a III.r. vádlott vonatkozásában visszavonta. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg. Az I. és II.r. vádlottak tekintetében a börtönbüntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, egyben a vádlottakat a közügyek gyakorlásától tiltsa el. Az I. és II.r. vádlottakkal szemben 10-10.000.-Ft vagyonekbeztés alkalmazására tett indítványt, figyelemmel arra, hogy az adott vagyoni előny tárgya 20.000.-Ft volt. A III.r. vádlott esetében - az ügyészi fellebbezés visszavonására figyelemmel - a felülbírálat mellőzésére, egyebekben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2009. február 2. napján kelt 6.Kbf.11/2009/4. számú végzésével a III.r. vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet felülbírálatát mellőzte, egyben megállapította, hogy tekintetében az ítélet 2009. január 29. napján jogerőre emelkedett.

Az I. és II.r. vádlottak védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság tárgyalás keretében tanúként hallgassa ki az ügy korábbi III.r. vádlottját. Részletesen elemezte az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokat, valamint a katonai tanácsnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben iratellenes, részben pedig nem tartalmazza a bizonyítékok értékelése kapcsán szükséges indokolást. Beadványában részletekbe menően vizsgálta a feljelentőnek az eljárás során tett vallomásait és arra a következtetésre jutott, hogy a tanú szavahihetőnek nem tekinthető. Foglalkozott az ügyben bizonyítékként értékelt tárgyak hatóság részéről történő beszerzésével, lefoglalásával, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a hanganyagot rögzítő CD lemez és a lefoglalt bankjegy bizonyítékként nem értékelhető.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban foglalt változtatással tartotta fenn és indítványait megismételte.

Az I. és II.r. vádlottak védője a perbeszédében a felmentésre irányuló fellebbezését az írásbeli beadványban írt indokok alapján tartotta fenn, és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az I. és II. r. vádlottakat bizonyítottság hiányában mentse fel.

Az I. és II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkoztak, hogy nem követtek el bűncselekményt.

A bejelentett katonai ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírálta. A Be. 348.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az I. és II.r. vádlottakkal szemben a felülbírálatot a szolgálati bűncselekményeikkel kapcsolatban mellőzte, figyelemmel arra, hogy az ezzel kapcsolatos eljárást megszüntető rendelkezést fellebbezés nem támadta. A Be. 349.§ (1) bekezdése alapján az ítéltábla katonai tanácsa a III.r. vádlottal szemben a felülbírálatot ugyancsak mellőzte, figyelemmel arra, hogy tekintetében az ítélet már jogerőre emelkedett.

A vádlottaknak és védőjüknek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a korábbi ítélet hatályon kívül helyezését követő megismételt eljárást az eljárási szabályok betartásával folytatta le. Tárgyalása során a kihallgatott személyek törvényes figyelmeztetése, kioktatása, a tárgyalási időköz megtartása, az egyes bizonyítékoknak felolvasással történő bizonyítás anyagává tétele a törvényben írtakkal egyezően megtörtént.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében részletekbe menően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást az I. és II.r. vádlottak védekezésével szemben a feljelentő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, a tárgyi bizonyítási eszközök, a hangszakértői vélemény, valamint az egyéb okirati bizonyítékok adatai alapján állapította meg.

Az I. és II.r. vádlottak az eljárás során tagadták a bűncselekmény elkövetését. Ennek keretén belül az I.r. vádlott az eljárás különböző szakaszaiban részben eltérő tartalmú vallomást, illetve védekezést terjesztett elő. Ugyanakkor a II.r. vádlott csupán a nyomozati szakban tett vallomást, azonban sem az előző, sem a megismételt első fokú eljárásban nem tett érdemi vallomást. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában az 5-20. oldal közepéig részletesen foglalkozott az általa megismert bizonyítékokkal. Az egyes bizonyítékokat tehát nem csak önmagukban vizsgálta, hanem más bizonyítékokkal is összevetette, és megfelelő, logikus magyarázatát adta annak, hogy a vádlotti vallomások, illetve az azokat alátámasztó bizonyítékokkal szemben, miért a feljelentő vallomását és az ahhoz kapcsolódó bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. Ítélete 16. oldala 3. bekezdésében a katonai tanács helyesen rögzítette azt, hogy az általa lefolytatott bizonyítási eljárás alapkérdésre az, hogy 16 óra 10 perckor a bejelentés időpontjában, hogyan ismerhette a román állampolgárságú férfi az 1 órával később a rendőrhatalóság által lefoglalásra kerülő pénz címletét és sorszámát. a feljelentő tanú a feljelentés megtétele során a Fővárosi Ügyészségi Nyomozó Hivatal előtt, a Budapesti XX-

XXIII. Kerületi Rendőrkapitányságon és a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa előtt tett a vádlottakra nézve terhelő tartalmú vallomást. A megismételt tárgyaláson a feljelentő nem jelent meg, azonban az elsőfokú bíróság a Be. 296.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján törvényesen tette felolvasással vallomásait a bizonyítás anyagává. E tanú nyomozati szakban tett vallomása alapján megállapítható, hogy a vádbeli napon az I.r. vádlott a II.r. vádlott jelenlétében kérte a jogtalan előnyt és azt, hogy később a pénzt a II.r. vádlott vette át a felejelentőtől. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján tehát megalapozottan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a feljelentő vallomása és az ahhoz kötődő bizonyítékok azok, amelyek egymással zárt logikai láncot alkotva, alátámasztják és kétséget kizáróan bizonyítják az I. és II.r. vádlottak büntetőjogi felelősségét.

Az elsőfokú bíróság maga is észlelte, hogy egyes bizonyítási eszközök beszerzése során az eljáró hatóságok szabálytalanságot is követtek el. Éppen ezért a bizonyítékok objektivitásának, bizonyító erejének leellenőrzése végett tanúként hallgatott ki minden olyan személyt, akik ezen eljárási cselekményekben részt vettek és vallomásaik releváns körülményekben egyező tartalma alapján fogadta el az eljárási cselekményekkel érintett bizonyítékokat és alapozott rájuk terhelő ítéleti tényállást. Az elsőfokú bíróság ítélete 17-22. oldaláig foglalkozott az egyes eljárási cselekményeket kifogásoló védői felvetésekkel. Megállapítható, hogy a lefoglalás és a CD-re írás során történtek hibák, de azok nem voltak lényeges kihatással az eljárás lefolytatására. A másodfokú bíróság is osztotta a katonai tanács álláspontját, mivel a Be. 177. §-a szerinti halaszthatatlan nyomozási cselekményekről volt szó, és a tárgyaláson kihallgatott tanúk kizárták a bizonyítékok manipulálásának lehetőségét. Érdekeltek pedig az eljárási jogukat gyakorolhatták.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védelem új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott. A korábbi III.r. vádlottnak tanúként történő kihallgatása ilyen új bizonyítéknak nem tekinthető. Megállapítható továbbá az is, hogy amit a védő iratellenességként nevesít az a bűnösség megállapítása szempontjából releváns körülményeket illetően csupán a bizonyíték eltérő értékelését jelentené. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott és mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, a katonai tanács tényből további tényre helyesen következtetett, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így az I., II.r. vádlottaknak és védőjüknek a bizonyítékok újraértékelésére és felülmérlegelésre, ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezései eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság elutasította a védőnek a korábbi III.r. vádlott tanúkénti kihallgatására irányuló indítványát, figyelemmel arra, hogy a III.r. vádlott korábban - a nyomozás során - vallomást tett, és ezen vallomását az elsőfokú bíróság a

bizonyítékok között értékelte. A III.r. vádlott kihallgatásától további eredmény nem várható, az csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I. és II.r. vádlottak bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 20-21. oldalán helytállóan indokolta meg a jogi minősítéssel kapcsolatos álláspontját, és nem tévedett, amikor az I. és II.r. vádlottak bűnösségét a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő társtettesként, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében állapította meg. Ugyanis az I.r. vádlott a II.r. vádlott jelenlétében kérte a jogtalan előnyt (20.000 Ft-ot), amit később a II.r. vádlott vett át a feljelelentőtől. E vádlottak egyúttal hivatali kötelességüket is megszegték, mivel az észlelt szabálysértésekben intézkedést nem tettek, és törvényes a társtetesség megállapítása is, mivel a két vádlott egymás tevékenységéről tudva, közösen valósította meg a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását.

A katonai ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése nem, míg a vagyonelkobzás eltérő alkalmazására irányuló indítványa a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a bekövetkezett jelentős időmúlásra figyelemmel az I. és II.r. vádlottakkal szemben a börtönbüntetést a Btk.87.§ (2) bekezdés c./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával szabta ki, és lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetések próbaidőre történő felfüggesztésére. Nem tévedett akkor sem, amikor a bűncselekményt haszonszerzés céljából elkövető vádlottakat pénzmellékbüntetésre is ítélte. Helyesen jutott a katonai tanács arra a következtetésre, hogy a súlyos, korrupciós bűncselekményt elkövető I., II.r. vádlottak magatartásukkal méltatlanná váltak a rendfokozat viselésére és őket lefokozás katonai mellékbüntetésre is ítélte. A bűncselekmény elkövetése - 2004. november 7. - óta eltelt időre is figyelemmel megállapítható, hogy az I., II.r. vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések megfelelően szolgálják a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat, ezért a büntetések súlyosítására, a börtönbüntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére irányuló ügyési fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Fellebbezésében azonban helytállóan utalt arra a katonai ügyész, valamint indítványában a Katonai Fellebbviteli Ügyészség képviselője, hogy a megállapított tényállás szerint a vádlottak kötelességük megszegésért összesen 20.000.-Ft vagyoni előnyt kértek, míg az elsőfokú bíróság csupán az eljárás során lefoglalt 10.000.-Ft tekintetében rendelkezett a vagyonelkobzásról. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a II.r. vádlottat a Be. 77/B.§ e./ pontja alapján arra kötelezte, hogy összesen 20.000.-Ft-ot fizessen meg vagyonelkobzás címén. Az elsőfokú bíróság ítéletében írt történeti tényállás szerint ugyanis a II.r. vádlott volt az, aki 20.000.-Ft-ot átvett, és a másodfokú bíróság nem

rendelkezik semmiféle információval arra nézve, hogy ezt az összeget valamilyen formában elosztották-e a vádlottak. A vagyonelkobzás tekintetében így az ügyészi fellebbezés - a rendelkező részben írtaknak megfelelően - eredményre vezetett.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - az I. és II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. április 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I. és a II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2009. április 24.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő